

דברים שרואים מכאן

גליון מיוחד של בטאון המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה | נובמבר 2013

פוריה מפעל חיים

לציון סיום כהונתו של ד"ר יעקב פרבשטיין
המנהל ששמו הפך שם נרדף לשם בית החולים פוריה

עובדים יקרים,

דרך ארוכה מאוד, בת למעלה מ-24 שנה, צעדנו יחד. פרק זמן ארוך המאפשר לנו להסתכל היכן התחלנו, מה השגנו, ומהם האתגרים העומדים בפני בית החולים לעתיד.

עם כניסתי לתפקיד, מנה בית החולים 167 מיטות בלבד, והפעיל שרותים מצומצמים ביותר, בתשתיות לא ראויים. חלק מן השרותים שכנו במבני עץ ועמדה בפנינו המשימה לסלול את הדרך ולבנות עולם חדש.

אני מאמין שהצלחתנו לאורך הדרך התאפשרה הודות לכולכם - עובדים בעלי יכולת מקצועית גבוהה ואיכות אנושית מעולה. אנשי צוות העושים את עבודתם מתוך תחושת שליחות ועם ברק בעיניים - וזאת בכל הסקטורים ובכל הדרגים. את הטפת בית החולים. פתחנו שרותים חדשים, הצוות התרחב, נרכש ציוד ונבנו מבנים הולמים למחלקות. עם השנים סגרנו פערים עצומים מול בתי החולים הגדולים, ובית החולים הפך לאבן שואבת אף לחולים המתגוררים במרחק, ולגאות תושבי האזור. סטודנטים לרפואה ולסיעוד מגיעים לבית החולים בשנים האחרונות בקצב הולך וגובר. השרותים שאנו נותנים - שמם הולך לפנייהם, ובית החולים ידוע בשרות איכותי ומקצועי מן הרמה הראשונה.

בתחילת הדרך עבדנו עם ציוד מיושן בעיקר במחלקת הדימות ובמעבדות. בחדרי הניתוח דלף הביוב מהתקרה. במחלקה הפנימית בת 36 מיטות היו נדחקים 60 מאושפדים והמצוקה בחודשי החורף היתה בלתי נסבלת. חדרי הלידה אשר בשנת 1972 נחשבו למודרניים, הפכו בחלוף השנים מיושנים ובלתי הולמים, והפנייה אולתרה עם 4 מיטות, צפופה ודחוסה. חדר מיון פעל במבנה משנת 1968 ובית החולים תפקד ללא מכון אונקולוגי ומכון צנתורים.

עם השנים הוקמו מבנים ושודרגו השרותים. הקמנו את המבנה הכירורגי אשר כלל חדרי ניתוח חדשים, פתחנו מחלקה פנימית נוספת, מחלקה קרדיולוגית, פגייה, מכון אונקולוגי ומכון צנתורים. רק לאחרונה חנכנו את המלריד והאגף המיילדותי בשני מבנים חדשים, יפים ונוחים המצויידיים ברמה שאינה נופלת משרותים אחרים בארץ ומאפשרת טיפול ואשפוז מן השורה הראשונה. שני מבנים אלו כוללים אישפוז ממוגן ומשפרים את התשתית עליה יפעל בית החולים בשעת חירום.

עברנו לאורך השנים תקופות לא פשוטות של קיצוצים ומאבקים על נחיצותם של שרותים שבסופו של דבר פתיחתם אושרה הודות ליכולות מרשימות שהציג בית החולים. כל מנהל שרות או עובד מקצועי במערכת, כל מכשיר וכל אבן בבית החולים עלו לנו תמיד במאבקים לא פשוטים - אך התוצאה מצדיקה את המאמץ.

גאוותי גדולה במיוחד על יכולתנו לעמוד בסטנדרטים של איכות, להשתפר ולשנות דפוסי עבודה. בית החולים נודע ביחס המיוחד למטופלים, ובאיכות המקצועית הגבוהה. העדויות לכך רבות - בין היתר דורגנו בשנת 2011 במקום הראשון מבין בתי החולים הממשלתיים בסקר שביעות רצון מאושפדים שבוצע ע"י משרד הבריאות, ולאחרונה היינו לבית החולים הממשלתי הראשון שעמד בהצלחה בדרישות ה-JCI וקיבל את תו האיכות והבטיחות.

בנימה אישית אבקש להתנצל בפני כל מי שפגעתי בו במהלך הדרך. אין הדברים באים ממקום של כעס אישי או נטירת טינה, אלא מתוך ראייה שונה של הדברים ומאופיי הגיינג'י. סליחה על כל המקרים בהם עצבנתי אתכם או התייחסתי שלא כראוי כלפי מי מכם. אני אוהב ומעריך את כולכם.

תודה על הזכות שניתנה לי לעבוד עמכם, כל עובדי בית החולים, כמו גם מתנדבי יעל, עובדי קרן המחקרים ועמותת הידידים. תודה למר יחזקאל קידר ז"ל ולגבי עליזה טולדנו תבד"ל - חברי להנהלה שליוו אותי בעשורים הראשונים. למנהלי המחלקות ד"ר בן אסולי, ד"ר גייגר, ד"ר מזור, ד"ר טמקין, ד"ר אדלסון וד"ר קורצבאום אשר עמדו לצדי בתקופות של לבטים. תודה לחברי להנהלה הדיינים - ד"ר תמיר, שמעון ונאוה ואחרונה חביבה לנועה.

שוב תודה לכולכם, שהייתם לי צידי לאורך הדרך. מעל לכל - ברכות ואחולי הצלחה לד"ר ארז און כתפקיד החדש - הצלחתו היא הצלחתכם.

בברכה,

ד"ר יעקב פרבשטיין

מנהל המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה
(1989-2013)

גליון 18

נובמבר 2013

מפיקה ועורכת:
גב' מיה צבן,
דוברת המרכז הרפואי

תודה מיוחדת על הצילומים
לירון דוד ודן פרבשטיין

חברי מערכת:
ד"ר עפר תמיר,
גב' שלומית שמילוביץ',
גב' סונדוס ספיייה,
גב' נועה סלע

גרפיקה ודפוס:
מילניום איילון בע"מ, חיפה

ברכת מנהל ביה"ח הנכנס

סיום אבל לא פרידה

דייר פרבשטיין היקר, נפלה בחלקי זכות גדולה להחליף אותך בתפקידך כמנהל המרכז הרפואי ע"ש פרוץ' ברוך פדה, פוריה. מהכרות רבת שנים אתך, ובעיקר בשבועות האחרונים, נחשפתי לעשייה הברוכה שלך, ומצאתי את חותמך האישי והשפעתך בכל פינה ועל כל עובד של המרכז הרפואי.

תרומתך היא תוצאה של עשרים וארבע שנים, בהם הגשמת את חזונך והקדשת את יכולותיך וכשרונותיך, לקידומו של המרכז הרפואי ע"ש פדה, להיות מרכז רפואי מוביל בישראל, עם שרות רפואי איכותי, יחס ושירות יוצאי דופן למטופל ומשפחתו. מרכז מתקדם העוסק באקדמיה ובמחקר. חנכת דור של עובדים מקצועי, הגאה במקום עבודתו.

כפי שאתה מציין, העשייה אינה פוסקת והעבודה עוד רבה, ואני מקבל על עצמי את האתגר להמשיך את העשייה הברוכה, לקידום המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה, למען בריאותם ורווחתם של תושבי האזור.

זו אינה פרידה. אתה מסיים את תפקידך כמנהל המרכז הרפואי, אך לשמחתי, אתה לא מסיים את תפקידך למען המרכז הרפואי. כולי תקווה, שנוכל ליהנות גם בעתיד מניסיוןך הרב להמשך קידומו וחזוקו של המרכז הרפואי.

בשמי ובשם העובדים, אני מודה לך מקרב לב, מאחל לך המשך עשייה ברוכה והרבה הצלחה בהמשך הדרך.

בברכה

דייר ארז און,

מנהל המרכז הרפואי ע"ש ברוך פדה, פוריה

“זה שיר פרידה, אז בואו רק נאמר שלום...”

אנו אומרים שלום לאיש יקר ועתיר פעלים, דייר יעקב פרבשטיין, מומחה בכירורגיה כללית ובכירורגיית כלי דם, מנהלו מזה כ-20 שנה של המרכז הרפואי על שם ברוך פדה, פוריה בטבריה.

מאחורי דייר פרבשטיין קריירה רפואית, ניהולית וציבורית נרחבת ומרשימה.

בזכות עבודה קשה וחשיבה חדשנית, הצליח בית החולים, בראשותו, להתבלט במדדים מקצועיים רבים, בין היתר, בתחום איכות הטיפול והשירות, תמיכה בחולה ובבני משפחתו ושמירה על כבוד החולה.

אני מבקשת להודות לך דייר פרבשטיין על תרומתך האדירה לקידום הרפואה בארץ.

אמנם לא הספקנו לעבוד יחד לאורך זמן (מאז מוניתי לתפקיד שרת הבריאות), אך שמעתי עליך דברים מחממי לב: על מסירות לתפקיד (24/7), על נכונות לבצע כל משימה, להתייצב לכל פגישה ולעשות כל מאמץ לקדם את בית החולים. שמעתי על מסירותך לחולים, למשפחותיהם ולאנשי סגל בית החולים, ועל היותך מנהל מסור, פעיל ואנרגטי, אחד שיודע להזיז 'הרים' וגבעותי. אתה הפכת את פוריה לבית חולים מצטיין. הראשון בארץ שקיבל אקרדיטציה.

כפי שאמרתי בפתח דברי, זהו אמנם שיר פרידה, אך אין לי ספק כי מערכת הבריאות אינה נפרדת ממך היום וכי אתה תשכיל לתרום לנו עוד רבות מניסיוןך הרב והידע שלך.

סיור ראשון של שרת הבריאות בביה"ח, אפריל 2013

שא ברכה ולהתראות,

יעל גרמון

שרת הבריאות

פרופ' גמזו רוני

נאמן ל"משפחת פוריה"

בשבוע לפני כניסתי לתפקיד מנכ"ל משה"ב ביקש יענקליה להפגש איתי. הוא שהיה חלק ממורי, הוא שלמדתי ממנו איך מצליחים לפתח כנגד כל הסיכויים, שלימד אותי פרק על במערכת הבריאות ישב מולי וביקש דבר אחד: יש לי זמן מועט עד הפרישה עזור לי לחזק את ביה"ח בעוד תקני רופאים, יחידות, פיתוח לחדרי ניתוח, השלמת בניין היולדות. עיניו ברקו, המילים נאמרו מהלב והקול הגיע מהאמת והמחויבות הפנימית.

סיימתי את הפגישה והבנתי למה פוריה של היום שונה לחלוטין ממה שהייתה לפני 20 שנה. היא הובלה במשך למעלה משני עשורים ע"י אדם חזוני, נחוש, אמיתי, עקשן, יצירתי ומקצוען. אבל למעלה מכל זה מנהל פורייה הוא אדם שאתה מתחבר אליו בנקל בנפשך, אתה מרגיש את הכנות והפשטות, אי אפשר שלא להעריך ולאהוב את יענקליה, אי אפשר דרכו שלא לאהוב את פוריה.

יענקליה יצרת ובנת את הרפואה באזור טבריה והעמק בשני העשורים האחרונים. נאבקת למען משאבים לביה"ח, לרפואת הפריפריה; אף פעם לא פחדת, לא היית איש העדר.

העדר היחידי שהיית נאמן לו הוא "משפחת פוריה". היא נאלצת היום לנסות ללכת לדרכה ללא אב המשפחה, אבל עם מסורת ואתוס שהם ירושת עולם. לשמחתי, נבחר לרשת אותך מנהל שאתה מעריך, בעל מחויבות עצומה להמשיך את דרכך.

כמנכ"ל משה"ב עלי גם להודות לך על מילוי תפקידים רבים במערכת הבריאות בנושאי שעת חרום, כראש פורום המנהלים וכחבר מרכזי בדירקטוריון שראל.

מעריך ואוהב לעד,

פרופי רוני גמזו

מנכ"ל משרד הבריאות

ד"ר עפר תמיר, סגן מנהל בית החולים

על השני. חילקנו את העשייה בהתאם לנטייתו וליתרונותיו של כל אחד מאתנו. ד"ר פרבשטיין העריך והסתמך על חוות הדעת האנליטיות המנומקות עד סעיפי סעיפים (למרות שלפעמים הן שיגעו אותנו) ואילו אני למדתי לקבל ולסמוך על האינטואיציה והאינטליגנציה הרגשית שלו שאין שני לה.

לכל אורך הדרך ולמרות יכוחים וחילוקי דעות מדי פעם, תמיד ידע הוא לתת גיבוי כשצריך ולפרגן כשאפשר. לעזור בעצה ידידותית, פתגם מתורגם מיידש, אנקדוטה עסיסית ממורשת הקרב של חיל הים או מדברי ימי פרופ' שראמק, אך גם להתעקש כהוגן כשהיה צורך בכך.

תחת הנהגתו והרבה בזכות אותה עקשנות מיתולוגית ואי המוכנות לקבל תשובה שלילית או הסברים מדוע אי אפשר לעשות דברים, הגיע בית החולים לאן שהגיע. רעיונות שנשמעו בתחילה כחלומות באספמיה התממשו והתגשמו כמבנים חדשים, מחלקות, יחידות ושירותים רפואיים חדשים וחדשניים שהציעו את בית החולים אל המאה העשרים ואחת, כאחד המרכזים הרפואיים המתקדמים והאיכותיים ביותר במדינה.

קשה לתאר את פוריה ללא יענק'לה, אבל אני יודע ומקווה שהקשר לא יינתק. רבה עוד העשייה לפנינו ואני בטוח שד"ר פרבשטיין ימשיך לתרום ולקדם את בית החולים גם ממרום מושבו כיו"ר הבית העליון של הפנסיונרים.

אני מאחל לו בריאות שלמה והמשך חיים פעילים ורבי משמעות בקרב משפחתו, כאחד מידידי בית החולים וכאחת הדמויות המשמעותיות במערכת הבריאות בישראל.

בשלהי שנת 1985 הגעתי לראשונה לבית חולים פוריה, כמתמחה אורטופד צעיר לרוטציה בכירורגיה. בית החולים היה אז בנוי ברובו מצריפי עץ ובניהם פינות חמד של צמחיה, דשא ופרחים. כתל אביבי מצוי, הדרך אל בית החולים נראתה לי ארוכה, כאל מעבר להרי החושך, מבלי שידעתי אז שהמקום יהפוך לביתי עד עצם היום הזה.

לא חלפו אלא חודשים ספורים ואני כבר הייתי מאוהב במקום עד מעל לראש. כל התוכניות לחזור לתל אביב לאחר שנת הרוטציה התאדו באוויר ומסלול ההתמחות שלי שונה לכירורגיה כללית, בפוריה.

כאשר ד"ר פרבשטיין הגיע לבית החולים, אני כבר ביליתי את רוב הזמן ברוטציות ובתפקידים צבאיים. מרחוק, למדתי להכיר את ד"ר פרבשטיין (או בשם שהוא נהג להציג את עצמו - יענק'לה) כמנהל צעיר, ג'ינג'י פשוט וצנוע שהיה בא לעבודה במכנסי ג'ינס משופשפים, לפעמים קצרים, והיה צועד כל יום לקיוסק של מרדכי על מנת לקנות לעצמו כריך לארוחת הצהריים.

זמן קצר לאחר שסיימתי את תפקידי הצבאי האחרון וחזרתי למחלקה הכירורגית מתוך כוונה להמשיך ולהתפתח כרופא כירורג בכיר במחלקה, פנה אלי ד"ר פרבשטיין בהצעה לשמש כממלא מקומו הזמני של סגן מנהל בית החולים שיצא לחופשה ללא תשלום. שלושת החודשים שדובר בהם אז הפכו לשנים ארוכות של שותפות בעשייה ובפיתוח של בית החולים.

אינני יכול לחשוב על אדם ששונה ממני יותר מאשר ד"ר פרבשטיין, אך שנינו ידענו להפוך את השוני הזה ליתרון בכך שלמדנו להשלים האחד את השני. באופן טבעי, נמשכנו כל אחד לתחומי העניין שלו. ממש כמו בחיי זוגיות, למדנו לסמוך האחד

ד"ר תמיר וד"ר פרבשטיין עם שר הבריאות דאז דני נווה

לראות את הבלתי נראה, לעשות את הבלתי אפשרי

שמעון סבח, המנהל האדמיניסטרטיבי

הוא יכול היה לכעוס ולהתעצבן ומהר מאוד לשכוח כאילו דבר לא קרה. הוא זכר את העבר, חי את ההווה והאמין בעתיד בית החולים גם בתקופות הקשות ביותר. לעיתים לא הסכמנו, אבל תמיד בסופו של דבר, ראינו עין בעין את טובת בית החולים.

ד"ר פרבשטיין כמנהל השקיע את כל כולו ואת מרצו וכישרונו הרב לקידום בית החולים.

שמו יצא למרחקים כאומן בניהול משא ומתן בכלל ומול ספקים בפרט. במיומנותו זו הצליח להשיג עסקאות טובות במחירים נמוכים, לצד הטכנולוגיה העדכנית ביותר.

נפלה בחלקי הזכות להניע את גלגלי התהליך שבסופו זכה ד"ר פרבשטיין בפרס מצוינות בניהול בשרות הציבורי, פרס המגלם בתוכו את אותה עשייה ברוכה לצד אישיותו כמנהל לאורך השנים.

ד"ר פרבשטיין, אני רוצה להודות לך מקרב לב על ההזדמנות שניתנה לי להכיר אותך מקרוב ולעבוד לצידך. אני רוצה להודות לך, שהקשבת בסבלנות רבה לכל התחושות, המחשבות, הלבטים והדיונים הרבים שהלאיתי אותך בהם ובעיקר על האמון שנתת בי וביכולתי לאורך שנות עבודתנו המשותפת.

ולסיום כסיסמת חיל הים, החיל בו שירת לאורך שנים, "כשהגלים מתחזקים החזקים מתגלים". כזה היית וכך תיזכר עם סיום תקופת כהונתך כמנהל בית החולים במשך שני עשורים וחצי.

מאחל לך הצלחה רבה בדרכך החדשה.

בשנת 2007 הכרתי לראשונה את ד"ר פרבשטיין בשיחה שתוכננה לחצי שעה והתארכה לכ-4 שעות. בסופה אמרתי לו עד כמה הייתי רוצה לשהות במחיצתו ולהיות שותף פעיל בתוכניות בית החולים בשנים הבאות. מה שאפיין מבחינתי את אותה שיחה הייתה הישירות, הכנות, חוכמת החיים, הידע והניסיון אשר מלווים אותו עד היום.

בסיומה של השיחה ליווה אותי ד"ר פרבשטיין אל מחוץ ללשכתו, מעשה שלא היה ברור מאליו. חזרתי לבית החולים באפריל 2007, לתפקיד המנהל האדמיניסטרטיבי, תפקיד אותו אני ממלא עד היום.

הימים הראשונים והתקופה הראשונה היו עבורי מבחן. זה המקום להודות לד"ר פרבשטיין על התמיכה והליווי, לצד חברות אשר הלכה והתפתחה עם השנים תוך הערכה הדדית לאדם ולמקצועיותו.

כמנהל, היתה לד"ר פרבשטיין היכולת לקבל החלטה ולבצע פעולות למימושה. היכולת שלו לראות את הבלתי נראה ולעשות את הבלתי אפשרי, עמדה לזכות בית החולים בהתקדמות ובשינויים האדירים אותם הוביל לאורך השנים עם חבריו להנהלת בית החולים בתקופות השונות.

ד"ר פרבשטיין - האיש והאגדה

נאוה נמימי, מנהלת הסעוד

לשיא העשייה הניהולית הגעת כאשר הובלת את בית החולים בתהליך האקרדיטציה ובסיומו עמדת נרגש וגאה כאשר הודיעו לך שבית החולים בניהולך עומד בסטנדרטים בינלאומיים ובגאווה ציינו שזהו בית החולים הראשון מבין בתי החולים הממשלתיים שעבר בהצלחה את המבדק.

ד"ר פרבשטיין, רגישותך לבני האדם, למטופלים, לבני המשפחות, לחברך לעבודה וכל עובד בבית החולים ראויים לציין ולשבח.

תמיד, אבל תמיד, יודע אתה להושיט ידך לזקוק לך, לעזור, לתמוך, לכוון ולהתעניין בשלום הזולת.

אישית - הייתי זקוקה לך לא פעם ותמיד זכיתי לכתף להישען עליה ויד מאמצת.

אם הייתי יכולה הייתי מעניקה לך מתנה אחת: הייתי מעניקה לך את היכולת לראות את עצמך כפי שהאחרים רואים אותך.

ב-8 השנים שזכיתי לעבוד במחציתך, הייתי עדה לכך שבית החולים המתנהל תחת הנהגתך עובר בהתמדה שינויים מרחיקי לכת.

ד"ר פרבשטיין, לא חסכת מעצמך זמן, כוח ומאמץ כדי לגייס תרומות, גם אם זה היה כרוך בשתי טיסות בשבוע אחד לארה"ב. התרומות אותן גייסת בעמל רב הביאו לשינויים בחזונו החיצוני של בית החולים, אך יתרה מכך אני רואה לעצמי חובה נעימה לציין את השינויים בפנימיותו של בית החולים. הצלחת להנחיל לעובדים ראייה מקצועית אך גם אנושית ורגישה כלפי המטופלים ובני משפחותיהם.

חרטת על דגלך ודגל בית החולים את המצוינות הרפואית בגישה אישית.

נועה סלע, עוזרת מנהל בית החולים

העבודה לצידו של דייר פרבשטיין היתה בשבילי בבחינת מסע מרתק ומאתגר. לעיתים מסע קשה, לעיתים שמח, לעיתים עצוב, אך תמיד מעניין, מלא הפתעות וצבעוני.

כ-17 שנה יש לי הכבוד לחוות את ההתנהלות היום יומית בשדה העשייה המרכזי בבית החולים, להיווכח מקרוב בעוצמת העול הכבד המונח על כתפיו של מנהל בית החולים. הובלה של ארגון מורכב וגדול שמתמודד על בסיס יום יומי עם קשיים רבים הן מחוץ והן מבית.

בכל צומת ובכל הישג אליו הגיע בית החולים, דייר פרבשטיין לעולם לא שוכח להדגיש את עבודת הצוות ותמיד זוכר להודות לשותפים ולעובדים - אך מנקודת הראות שלי בית החולים הנו מפעל חיים של אדם אחד. הצלחה יש מבחינתי רק אבא אחד.

ללא החלומות של דייר פרבשטיין לא היינו זוכים להגשים, להעפיל לפסגות של הצלחה, לבנות ולהיבנות. דייר פרבשטיין מסמן את היעד אליו חולם להגיע - מפשיל שרוולים ויוצא לכיבושו, בטוח בצדקתו ובמטרה אותה הציב. דבר לא עוצר אותו. כל המבנים שאנו רואים היום סביבנו הם עדות חיה למפעל החיים של דייר פרבשטיין.

דייר פרבשטיין מנהל בעל לב ענק ומקום לכולם. בא לעבודה עם כל הלב. במקום של אהבה אמיתית וכנה לבית החולים ולצוות, אהבה של אב לבנו שכוללת את כל ארסנל הרגשות - מהיר חימה (מאשים את הגן הגיינג'י...) ונוח להתפייס, לוקח ללב, אוהב, מתאכזב, גאה. במקום הראשון בלויז של דייר פרבשטיין - סיוע לעובדים הנדרשים ליד מכוונת בנבכי מערכת הבריאות או לעזרה מעולם לא נדרשנו לשריין ביומן "יום פתוח" לעובדים. מדיניות הדלת הפתוחה אינה סיסמא - היא קיימת הלכה למעשה. דייר פרבשטיין לוקח עמוק ללב כל תקלה בטיפול, רשלנות של עובד או צוות ובעיקר חוסר אדיבות של מטפל. ההזדהות הגדולה עם מצוקתם של החולים והיכולת של דייר פרבשטיין לראות תמיד גם את הצד של המטופל היא אחד המנועים החזקים שמניעים את בית החולים קדימה.

סגולות המנהיגות של דייר פרבשטיין נשענות לא רק על יכולת חלימה והגשמה ועל לב קשוב המבין את הזולת. אפשר למלא עמודים שלמים בתיאור יכולתו לזהות הזדמנויות - שיחה עם מכר שמביאה להקמת יחידה חדשה בבית החולים, פגישה

עם גורם ממשלתי מתגלגלת להסכם שפותח אופק חדש לבית החולים. ועוד לא דיברנו על הנכונות לעבודה קשה (פשוטו כמשמעו). ועוד לא דיברנו על היושרה ללא פשרות - החל בדוגמא אישית

(מעביר לגזרות תשלום על חשבון הטלפון הנייד לאחר ביצוע שיחות חריגות או לחו"ל...), וכלה בדרישות אבסולוטיות בכל הנוגע לדיווח, משמעת והקפדה על נהלים. ויותר מהכל דייר פרבשטיין הוא מנהיג בעל יכולת לקחת אחריות, גם כשהכי קל ונוח לגלגל אותה ממך והלאה. מודע לאחריות המלאה, הבלתי מתפשרת והלעיתים אכזרית על כל המתרחש בבית החולים - מקטן ועד גדול. יודע לתת גב כשצריך ולא חושש להתעמת. עם זאת אינו נוטר טינה מעולם לאיש. אפילו עובד שמעד בשקר, חטא לאמת, נתפס בקלקלתו, או גרם לנזק גדול - מידת הסליחה של דייר פרבשטיין גדולה, אמיתית, וכנה מאוד.

דייר פרבשטיין - אתה יוצא לגמלאות עם הצלחה ענקית מאחוריך. בית החולים היום הינו עובדה קיימת שלא ניתן להציב לידה שום סימני שאלה. בית חולים מתקדם, מודרני, עם שרותים חזקים ומובילים, מומחים מעולים, צוות מסור ומקצועי - מפעל חיך. חלומותיך שהתגשמו.

אם לפעמים הצלחתי במהלך המסע הזה לתת לך סוג של משענת, גם אם קטנה ורעועה - באתי על שכרי. אם לעיתים ולוא לרגע הצלחתי להקל מעליך את כובד המשא, אם העבודה היום יומית של פגיעה בעקבותיך וקשירת הקצוות הפתוחים שהשאירו פסיעותיך סייעה ולו במעט - אין לי גאווה גדולה יותר.

המון תודה על האוזן הקשובה תמיד, על התמיכה ללא סייג ועל כל ההמון שלמדתי ממך. מאחלת לך עוד שנים של תרומה ועשייה, הדבר זורם כדם בעורקיך. עשה קצת למען ביתך ולעצמך, אך וודאי תמשיך ללכת גם לצד בית החולים - שהרי לא תעזוב את הילד שגידלת, שלמד ללכת והוא כעת מתבגר...

ד"ר מאיר רוח, מנהל היחידה לניהול סיכונים

הדוגמא השניה היא התמיכה ברעיון הקמתה של היחידה לאיכות וניהול סיכונים, בתחילת שנות ה-2000.

בראיתך המפוכחת והיסודית וביכולתך לקרוא את המפה בצורה שמעט אנשים אחרים יכולים, ידעת לקבוע מסמרות בתחום הזה של ניהול סיכונים והיינו לחלוצים ומובילי דרך במערכת הבריאות הממשלתית בתחום.

ברבות השנים למדתי להעריך את השותפות והסיוע הבלתי נדלה בהקמת המערך לבטיחות הטיפול וניהול סיכונים בבית החולים. לא קרה ולו פעם אחת שהייתי צריך עצה, תמיכה, סיוע, הכוונה ויעוץ ולא מצאתי אצלך אוזן קשבת. היו לא מעט פעמים שלא חסכת ממני את שבטך בצורה חדה ואף ידעתי רגעים של כעס וחוסר נוחות, אולם לעולם אינך נותן לדברים לחרוג מפרופרציות ומר מאד משיב את העיניים למסלולם.

אני חושב שביה"ח פוריה כפי שהוא נראה, פועל ומתפקד כיום צריך להיזקק כמפעל חיים שלך ועל כך תודה מכולנו, העובדים ותושבי האזור כאחד.

אני בטוח שתמשיך לעשות עבור בית החולים ימים כלילות ועוד זכה להנות מיכולותיך הבלתי נגמרות.

בהצלחה ותנוח קצת...

לפני 24 שנים הגיע לבית החולים מנהל חדש, ד"ר יעקב פרבשטיין. הייתי מתמחה צעיר במחלקת נשים ויולדות (חודשים ספורים בלבד), ועדיין לא הבנתי עד כמה חילוף המנהלים יהיה משמעותי עבורי וכמה רבה תהיה השפעתו על הקריירה המקצועית שלי.

ה"ירומין" בינינו התחיל לקראת מלחמת המפרץ. בדרכך המיוחדת פנית ונענית!

בעבודה אינטנסיבית רבת שעות כשאתה כל העת תומך ועוזר ומעודד ודוחף הכנו (ביחד עם שאר חברי ההנהלה והועדה לשע"ח) את בית החולים למלחמה. התקופה הזו לימדה אותי להעריך אותך כאדם ישיר וישר, איש של מעשים ובעיקר כאיש של אנשים. ליווית, יעצת, עזרת ובעיקר היית שם איתנו בכל שלב ושלב עד שהיינו מוכנים לבאות בצורה מושלמת וללא דופי.

מאז במשך יותר מעשרים שנה אתה מלווה אותי בנפתולי החיים והמקצוע. אני יכול לומר בביטחון שאתה אחד משני אנשים אשר היתה להם השפעה מכרעת על הקריירה שלי ועל דרכי המקצועית, אתן שתי דוגמאות:

הראשונה באישור הנסיעה להשתלמות (Fellow ship) בלונדון למשך שנתיים במסגרת בית החולים, למיטב ידיעתי במתכונת שהמערכת הצבאית הרפואית לא ידעה עד אז.

פרופ' משה בן עמי, מנהל מח' נשים ויולדות

טקס חנוכת האגף החדש לאם וליילוד, אוקטובר 2012

וכשאתה חשבת על האפשרות לעבור לנהל ביה"ח אחר, אני הייתי אחד מאלה שניסה להניא אותך מכך ושמח שהצלחנו. תרומתך לפיתוח ביה"ח פוריה ובכך לבריאות התושבים באזור, הינה עצומה ולא ברת מדידה.

דאגת לתנופת בנייה אדירה, להביא כוחות מקצועיים מצוינים והצטיידות שאינה מביישת בייח גדולים. הובלת גם בתחום האקדמי בכך שביה"ח סונף לטכניון כבר לפני 16 שנה וקעת ביה"ח מוביל בהוראה בפקולטה לרפואה החדשה בגליל.

היריעה שהקציבו לי קצרה מדי בכדי לסכם 17 שנות עבודה משותפות, אבל במשפט אחד אסכם, אתה אדם מיוחד, רגיש וקשוב למצוקותיהם של אנשים וזו הייתה זכות גדולה לעבוד איתך.

מאחל לך ולמשפחתך כל טוב, בריאות והנאה רבה לאחר הפרישה. אני בטוח שנשמור על קשר.

פתיחת האגף החדש לאם וליילוד, יוני 2012

פרופי משה בן עמי, הגיע בשנת 1996 לבקשתו של דייר פרבשטיין, לנהל את מחלקת נשים ויולדות. בזמנו, היה מנהל מחלקת יולדות הצעיר ביותר בארץ. מנהל מאז את המחלקה שהפכה לשם דבר באזור כולו. למעשה, מאז פתיחת האגף החדש לאם וליילוד, מגיעות לכאן יולדות מכל ישובי הצפון.

נפגשנו לראשונה בשנת 1977 בצעדי הראשונים, כסטודנט במחלקה הכירורגית בביה"ח רמב"ם ואתה מתמחה במחלקה בתפקיד הטיטור של הקבוצה שלי. כסטודנטים תמיד הרגשנו נעים ונוח בסביבתך ולמדנו ממך את היסודות של הכירורגיה הכללית.

עם סיום הלימודים, דרכינו נפרדו, עד שקיבלתי ממך שיחת טלפון מפתיעה, לפני כ-18 שנה, ובה הצעת לי לנהל את מחלקת נשים ויולדות בביה"ח פוריה. מאז ועד עכשיו הפכת להיות האדם המשפיע ביותר על מהלך הקריירה שלי ועל התפתחות המחלקה אותה אני מנהל.

כמנהל צעיר עודדת אותי לפתח עוד ועוד תחומים ולא מנעת אף יוזמה שלי לפיתוח המחלקה, כאשר לנגד עיניך אתה רואה את טובת האוכלוסייה שביה"ח משרת ומתוך אמונה שאין משהו שיכולים לעשות במרכז הארץ ואנחנו לא יכולים. אגף האמהות החדש הוא סמל לכך שמה שמניע אותך הוא טובת האוכלוסייה. כאשר עלה נושא "המלונית", המקובל מאוד במרכז הארץ, התנגדת ואמרת: "אני אתן מלונית, אבל בחינבי" ואני יודע כמה זמן, מאמצים ובריאות השקעת בכרויקט הדגל הזה, עד לסיומו המוצלח.

קסמה לי גישתך החריגה בנוף המנהלים היום, טווח הראיה שלך אף פעם לא הצטמצם לייחור בגרושי.

דייר פרבשטיין היקר, אתה יודע שאחת הסיבות העיקריות שלא התפתייתי להצעות לעבור לבתי חולים אחרים היא, אתה.

זהרה דוידאי, יו"ר עמותת הידידים

במרכז, ובל נשכח, פוריה הרפואי הוא בית החולים הממשלתי הראשון שעמד במבדק האקרדיטציה וזכה בתו תקן בינלאומי יוקרתי. בכל מעורב ד"ר פרבשטיין באופן אישי, מכיר ויודע כל פרט בתוכנית, בתקציב ובביצוע וכבר מתכנן את הפרויקט הבא!

בקיצור, זו הסיבה שלקחתי על עצמי את ניהול עמותת ידידי בית החולים פוריה. יענקילה סחף אותי לעשייה ואני עושה זאת בשמחה, בתקווה לעמוד בסטנדרטים הגבוהים אותם העמיד לנו.

ד"ר פרבשטיין מסיים את תפקידו כמנהל בית החולים, אבל אני משוכנעת שהוא לא עוזב את החלום לפיתוח בית החולים. אנחנו, ידידי בית

החולים, זקוקים לו על מנת להמשיך את תנופת הפיתוח ואנחנו יודעים שיצטרף אלינו בדרך זו.

ד"ר פרבשטיין, תודה על תרומתך לבית החולים והצלחה בהמשך העשייה.

זהרה דוידאי, אשת עסקים, מובילה את עמותת ידידי המרכז הרפואי פוריה, מאז אפריל 2013

כשהכרתי את ד"ר פרבשטיין לראשונה, שערו כבר האפיר. אבל כבר לאחר שיחה קצרה הבנתי שהאיש הוא ג'ינג'י אמיתי. עברו כמה דקות וכבר שמענו חוויות וסיפורים אישיים מההווה והעבר הקרוב והרחוק, למדנו על צרכיו של בית החולים, מה שנעשה ומה שראוי שיעשה ו...אופס, מצאנו את עצמנו תורמים לבית החולים סכום שהוא מעל ומעבר למה שהתכוונו לתרום.

ד"ר פרבשטיין, בדרכו הנעימה ונטולת הגיבונים יודע איך לנווט את השיחה ולסחוף אותך בדרך להגשמת עוד מטרה. הועלתה בעיה? מיד יציע פתרונות יצירתיים לפתרון. נשאלה שאלה? כבר הטלפון מחייג למכר/חבר/עמית שידע את התשובה. הצעת להיפגש בקרוב? אין בעיה, הוא כבר בדרך. ממילא התכוון להגיע למרכז...

פשוט לא ניתן לעמוד בפני האיש הזה שסוחף אותך בחלום לבנות ולפתח את בית החולים פוריה.

בשש השנים שחלפו מאז שהכרנו, אני עדה לשינויים המתרחשים בשטח. פה נחנך בין חדש, שם שופצה מחלקה, ציוד רפואי חדש נרכש והופעל, מומחי רפואה מגיעים מהמרכז כדי לספק שרותי רפואה שעד לפני זמן רב ניתן היה לקבל רק

יוסי ורדי, ראש המועצה האזורית עמק הירדן

יוסי ורדי, סגן שר הבריאות, חייכ ליצמן, ודייר פרבשטיין בטקס חנוכת המלריד, 2011

בכל נקודת זמן ליענקליה תוכניות וימיזמות לפיתוחו והרחבתו של בית החולים, הכולל ציוד רפואי מתקדם, הקמת עוד יחידה, עוד מכון והכל בתחושת שליחות עמוקה אשר יוצרת אצלו כוחות להמשיך ולרוץ ממקום למקום, מבעל תפקיד אחד לממלא תפקיד אחר, בלי הנחות, ואינו מרפה עד אשר משיג את המטרה. וכך שנה אחר שנה הוא פועל ואנחנו עומדים ונדהמים מהמרץ והכוחות העולים כפורחים משנה לשנה.

ואני מתוקף תפקידי הרווחתי חבר - וכך שילבנו ידיים למען בית החולים שלנו המשרת בנאמנות את התושבים באזור כולו!

אני מבקש להודות לך יענקליה על כי הפכת את בית החולים לבית ומפעל חייך, תודתי הגדולה נתונה לך מלווה ברגשי הוקרה עמוקים.

בהערכה רבה ובידידות עמוקה!

24 שנות ניהול עומדות לזכותו של דייר פרבשטיין הנקרא בפי כל "יענקליה".

לא באתי לסכם 24 שנות פרבשטיין בפוריה, אני מבקש להגיד אשר על ליבי: 11 שנים שאני כראש המועצה במחיצתו של יענקליה, מלווה אותו בימי שלום ומלחמה, ימים טובים וימים קשים והוא אף פעם אינו מאבד את הצפון והמצפן, מגויס בכל רמיח אבריו לבית החולים, לצוות הרפואי הסייעודי ואנשי המשק.

יענקליה קבע את ביתו בבית החולים ואכן התייחס למקום כבית. דאגתו הבלתי מתפשרת, עשייתו מרחיקת הלכת הביאו אותו להיות הבונה הגדול של בית החולים, מגייס התרומות הגדול לבית החולים. בתנופה שיצר סחף אחריו את אנשי משרד הבריאות ותורמים שחברו יחד והפכו את בית החולים לאתר בניה אחד גדול המקיים רצף של פיתוח על פני שנים ארוכות.

ראיון עם פרופ' מאיר אורן, מנהל המרכז הרפואי הלל יפה

משרד הבריאות, ולהגיע למחוזות חדשים של פעילות תקינה, ביסוס ופיתוח. עזבתי את פוריה אחרי תקופה מאד אינטנסיבית של עבודה כתף אל כתף עם עליזה טולדנו, יחזקאל קידר ז"ל, רמי בן יוסף ואסתר ששון. היה לי כיף לא נורמלי, היתה חדות יצירה ושיתופיות מאד טובה. אני עד היום מרגיש שפוריה הוא בית ומשפחה עבורי."

בין השנים 1995-1996 שימש פרופי אורן כמנכ"ל משרד הבריאות. לא במקרה הוא בחר לקיים את סיור העבודה הראשון שלו בביה"ח פוריה, "בשבילי זו היתה אבן דרך משמעותית. מתוך כבוד והערכה רבה לבית החולים ולעומד בראשו."

במשך כל השנים פרופי אורן הקפיד לשמור על קשר הדוק ואישי עם די"ר פרבשטיין וחברים נוספים מקרב צוות בית החולים, "ראיתי את ההתפתחות המדהימה במשך השנים שחלפו. זה בהחלט מפעל חיים של יענקליה. הוא יכול לפרוש בתחושת סיפוק עצומה - הנה מה שהיה בעבר ותראו מה יש עכשיו!"

ולסיום, פרופי אורן מוסיף בנימה קלה של קנאה, "אנחנו חברים מאד טובים לאורך השנים. אני חושב שהוא ילך לקטוף אבוקדו ולבלות בים. אני מאחל לו בריאות מלאה ושיעשה את כל מה שנמנע ממנו בשל המחויבויות הרבות הכרוכות בתפקיד כה תובעני. לקרוא, לטייל, לא לעשות כלום! ובעיקר ליהנות מכל מה שאפשר."

פרופי מאיר אורן, מנהל את המרכז הרפואי הלל יפה מאז 1989. היה קודמו בתפקיד של די"ר פרבשטיין וניהל את המרכז הרפואי פוריה בין השנים 1985 - 1989

"יש לי זכרונות טובים מאד שקשורים בביה"ח. האנשים, הצוות בכל תחומי המקצועות, לצד דמויות שהייתי איתן בקשר כמו בני גורפינקל שהיה ראש המועצה האזורית גליל תחתון ואחי"כ יו"ר עמותת הידידים של ביה"ח, אריאלה לוסקי מנהלנית העמותה ורבים נוספים."

פרופי אורן מזכיר כי התקופה בה ניהל את המרכז הרפואי פוריה, בין השנים 1985-1989 הייתה קריטית לבית החולים. "קיבלתי בייח במשבר עמוק, הן ברמה הניהולית והן ברמה התפקודית. האווירה הכללית היתה שצריך לסגור את בית החולים! במועצה האזורית עמק הירדן אפילו אמרו שכל מה שצריך לעשות, זה להרחיב את כביש הגישה בין עמק הירדן לעפולה, להפעיל בנוסף שירות מוסק לבייח העמק ולסגור את פוריה. כשהגעתי לבית החולים הדיבור בישבילים היה שהגיע הייכנס המפעילי, כלומר שהגעתי מטעמו של פרופי מיכאלי שהיה אז מנכ"ל משרד הבריאות להוציא לפועל את התוכנית לסגירת המקום."

בפועל, פרופי אורן עשה בדיוק את ההיפך, הוא פעל לחיזוקו של בית החולים והצליח להוציא את המוסד מנקודת השפל העמוקה בה היה נתון. "נוצרה נקודת מפנה בהתפתחות ובתפקוד של ביה"ח. בשנים האלה הצלחתי למנף, בעזרת העובדים ובסיוע

פרופי מאיר אורן

ד"ר פרבשטיין הגיע כדי להשאר!

ראיון עם עליזה טולדנו, מנהלת הסיעוד לשעבר

ביהייח וזה הוסיף לנו הרבה גאוות יחידה! היום כל מי שרואה את ביהייח אומר, איזה יופי! מה ד"ר פרבשטיין עשה פה. זה מגיע לנו ומגיע לאוכלוסייה של האזור. ד"ר פרבשטיין לא הגיע לכאן כמקפצה לתפקיד אחר, להיפך הוא לקח את המקום הזה כמפעל חיים. וזה עשה את כל השינוי. כיום, בייח פוריה וד"ר יעקב פרבשטיין הן מלים נרדפות."

כששואלים את עליזה שפרשה לפנסיה לפני שנים, מה היא ממליצה לד"ר פרבשטיין לעשות עכשיו, היא עונה, "הוא צריך לדעת לעשות סוויץ' במח, לעכל שמה שהיה הסתיים. זה תהליך מאד חשוב. לדעתי הוא ימשיך להיות מעורב בעשייה הציבורית, הוא יודע לעשות זאת היטב. זה מתאים לאישיות הנעימה והלא מתחסדת שלו. ד"ר פרבשטיין תמיד מדבר אל כולם בגובה העינים, לכל האנשים בכל הגילאים, זו תכונה מופלאה בעיני. פעם הוא אמר, "אני רוצה לפרוש כמו עליזה, לתת את המפתחות וללכת. צריך לשחרר."

לסיום היא מוסיפה, "ד"ר פרבשטיין עשה בשביל פוריה מה שאף אחד לפניו לא עשה. הוא פעל במלוא העוצמה, במלוא האהבה. הוא הקרין את האהבה שלו למקום וכך קיבל בחזרה. השקיע מזמנו החופשי, מכספו ועל חשבונו כדי לגייס כספים לבית החולים. פוריה נהנתה ממנו 24 שנים. הוא אדם כיפי, מנהל כיפי וחבר אמת. וכך אני אומרת לו תמיד וזו הסיבה שאני כל כך אוהבת אותו."

טקס חנוכת פה ולסת, עליזה טולדנו עם שר הבריאות חיים רמון, 1992

עליזה טולדנו היא מנהלת הסיעוד המיתולוגית של המרכז הרפואי פוריה. היא היתה כאן בראשית הדרך, מאז 1960 כשהגיעה לבית החולים כאחות אחראית במחלקה הכירורגית. בהמשך שימשה כאחות אחראית במחלקת יולדות, סגנית אחות ראשית ובין השנים 1966-2005 מנהלת הסיעוד. במשך 15 שנים עבדה עם ד"ר פרבשטיין. תושבת טבריה, פעילה כיום בעמותת הידידים של בית החולים.

"היתה לנו מערכת יחסים אישית, אמיתית, קרובה וכנה. זו היתה מערכת יחסים שאינה ניתנת לערעור, עם אינסוף כבוד והערכה הדדיים. הוא פעם סיפר לי שכשהוא הגיע לפוריה אמרו לו תיזהר מעליזה טולדנו, כלומר שכדאי לו להסתדר איתי. זה ממש הפתיע אותי... עד שד"ר פרבשטיין הגיע עברנו הרבה מנהלים, הייתי כבר מותשת, היה לי קשה להתחיל שוב עם עוד מנהל חדש כשאני לא יודעת כמה זמן הוא יישאר. אבל כשהבנתי שד"ר פרבשטיין הגיע כדי להישאר, ובית החולים מעניין אותו וחשוב לו, זה נתן לי הרבה מוטיבציה ללמוד ולהתפתח יחד."

עליזה מוסיפה שבחים ומחמאות על השינוי הגדול שהביא עימו ד"ר פרבשטיין, "הוא קידם מאד את

טקס הנחת אבן פינה לפגייה, מימין עליזה טולדנו, 1997

ראיון עם ד"ר אמנון רופא, מנכ"ל ביה"ח בני ציון

דרכי. לימים גם הוא פנה לכיוון של ניהול בית חולים. כשהיינו סטודנטים אני ידעתי שאני רוצה להיות גניקולוג ואחייכ מנהל בית חולים. הוא רצה להיות נירולוג וסיים ככירורג, הוא לא חשב לנהל בית חולים, בדיעבד זה היה מהלך מאד נכון."

"אנחנו שומרים על קשר משפחתי הדוק. בשבילי הוא כמו משפחה, כשהיינו סטודנטים עזרתי לו למכור כרטיסים בקופת מכבי, אבא שלו ניהל את הקופה שהיתה בבית הקרנות בחיפה, יענקליה היה הולך לעזור לו ואני באתי לעזור ליענקליה. עד היום לא שילמו לי אגורה על זה. אני עוד אתחשבן איתו..."

כמנהל בית חולים וכמי שעקב אחרי פוריה לאורך השנים מדגיש ד"ר רופא את הישגיו המרשימים של ד"ר פרבשטיין. "אני חושב שהוא עשה מהפך בלתי רגיל! במשך השנים ביקרתי בפוריה וההתקדמות והפיתוח ניכרים היטב. אני מלא התפעלות מהמעמד שבית החולים רכש לעצמו והרבה בזכות ד"ר פרבשטיין."

מה עכשיו? המלצת הרופא היא לנוח וליהנות, "אני אוהב אותו כאדם, כחבר ומעריך אותו כקולגה. מציע לו לגדל את הנכדים וליהנות מכל רגע, שיזכור תמיד שהחיים זה הציאנס האחרון. צריך להוריד הילוך וליהנות מהחיים."

ד"ר אמנון רופא, בן 66, משמש כמנכ"ל ביה"ח בני ציון מאז שנת 2000, לפני כן ניהל את בית החולים כרמל.

"נפגשתי עם יענקליה בפעם הראשונה בנובמבר 1967 בכולוניה. הגעתי אליו עם פתק.. הוא עוצר וצוחק. "הבאתי לו פתק מקרוב משפחה שביקש ממנו לעזור בקליטתי באיטליה. הייתי בן 20. יענקליה החביב אמר לי בוא אני אכיר לך את הפיאצה. אני נכנסתי לדיכאון מהמשפט הזה, אמרתי לעצמי, איך תוך שבוע שהוא פה הוא כבר מדבר איטלקית?"

השניים נשארו חברים קרובים מאז ההכרות הראשונית בכולוניה, "עשינו את כל הבחינות ביחד. למדנו והתכוננו ימים ולילות, בישלנו יחד, אני טוען שאני לימדתי אותו רפואה והוא טוען שהוא לימד אותי רפואה. ואני אומר שאם כך, אז הוא עשה עבודה טובה יותר... בסוף השנה השלישית התקבלנו שנינו להמשך לימודים בטכניון. אני הצעתי שבדחה את הלימודים בשנה וניסע לטייל בעולם, כי מי יודע מה יקרה אחייכ. יענקליה החליט שזה לא אחראי ואנחנו צריכים לחזור לארץ, הוא הבטיח שניסע לחו"ל אחרי הלימודים. אבל כשסיימנו ללמוד הוא כבר היה נשוי עם ילדה... אז לא נסענו..."

"הראשון שלו סיפרתי שאני הולך לנהל את ביה"ח כרמל, היה יענקליה. זה היה אז מאד בלתי צפוי, הייתי רק בתחילת

אופטימיות סוחפת ואהבה למקום

ד"ר דניאל טמקין, כתב לנו ממקום מושבו בלונדון:

כאן יש לציין שבזכות יחסיו החמים והמרשימים עם תורמי פה ולסת, זכה לקבל מהם מימון בגובה שני מיליון דולר לבניית חדר המיין החדש, בעת מלחמת לבנון השנייה.

המחלקה הורחבה ובנוכחות נשיא המדינה דאז, חיים הרצוג נפתחה חגיגת. כמוכן שאז החלו יכוחים על תקנים ומימון בעלי תפקידים חדשים. ד"ר פרבשטיין היה מוגבל בנושא התקנים מאחר ובאותה עת נוספו עוד יחידות ונפתחו שירותים חדשים בבית החולים. ובכל זאת הוא נתן כל מה שהיה יכול ואיפשר למחלקת פה ולסת להעסיק עובדים גם דרך קרן המחקרים ובתמורה חלק מהכנסות המחלקה הועברו למימון הקרן.

כפי שציינתי היתה הבנה והערכה הדדית ביננו ובפגישותינו הרבות התרשמתי מחזונו, תוכניותיו, פעילותו ובמיוחד מהאופטימיות הסוחפת ואהבתו למקום. בזכות מפעלו בית החולים פוריה שעמד להיסגר לפני מספר שנים, הפך למודל וסמל לבתי החולים בארץ!

בטוחני שעם פרישתו, לא ישב בטל בביתו ואני מאחל לד"ר פרבשטיין הצלחה בהמשך דרכו.

ד"ר דניאל טמקין מייסד ומנהל מחלקת פה ולסת, עבד במרכז הרפואי פוריה מאז 1971. לצידו של ד"ר פרבשטיין הוא עבד מאז שד"ר פרבשטיין הגיע לנהל את בית החולים ב-1989 ועד שד"ר טמקין פרש לגימלאות בשנת 2001.

במשך שנות עבודתנו התפתחה הערכה הדדית גדולה ביננו, כאשר לקידום מפעלי חיינו.

1971, קיבלתי רבע משרה לשם פתיחת פה ולסת, מאז מלבד תקופה קצרה של ד"ר מאיר אורן, לא זכיתי לתמיכת הנהלת ביה"ח. עם מינויו של ד"ר פרבשטיין למנהל בית החולים, סוף סוף מצאתי אוזן קשבת ושתוף פעולה וזאת בתקופה החשובה של הגדלה פיזית והרחבת השירותים במחלקה.

לאחר איומי השבתה וסגירת המחלקה, משרד הבריאות שוכנע בצורך החיוני בהרחבת המחלקה, אלא שהטילו עלי את מציאת מקורות המימון. היה קשה למצוא תורמים למוסד קטן חסר מערכת יחסי ציבור וגם אלה שאיתרתי היו זקוקים למנהל בעל שיעור קומה בהנהלת בית החולים שיראה להם הערכה ושתוף פעולה. ד"ר פרבשטיין הכיר בצורך בקידום מערכת יחסי ציבור ואמנם בהתחלה הוא אישית מילא את התפקיד. תורמים אותם הבאתי לביה"ח נפגשו והתרשמו מאד מד"ר פרבשטיין ומכוונתו לקדם ולתמוך בפיתוח המחלקה.

יולי 2012, כנס 40 שנה למחלקת פה ולסת, מימין ד"ר לסטר, ד"ר טמקין, ד"ר פרבשטיין

ראיון עם תמר חביב, המזכירה הראשונה של מנהל בית החולים

תמר חביב מימין עם תקווה סמדג'יא, רכזת המתנדבים

שכל תקופה יש לה את היופי וההנאה שלה. נהייתי מהעבודה ביחד. ד"ר פרבשטיין הוא אדם מיוחד, משכמו ומעלה, זה שהוא עוזב את פוריה זה הפסד גדול לבית החולים..."

לפני סיום שאלתי, מדוע תמכר - במילרע, היא סיפרה שכך קראו לה מבית אבא, את השם תמר קיבלה לאחר שאמה התקשתה לשמור על ההיריון. לאחר מספר הפלות, נסעו ההורים ללכנון להתפלל על קבר הצדיק אוהליהב בן עמי סמך. האם נדרה שאם יולד לה בן תקרא לו אוהליהב ואם תוולד בת, תקרא לה תמר על שמה של אמו של הצדיק. כך קיבלה תמכר את שמה.

תמר חביב, היתה מזכירת מנהל בית החולים מאז שנת 1961 ובמשך שש שנים עבדה עם ד"ר פרבשטיין. עד צאתה לגימלאות לפני 17 שנים. תושבת טבריה, פעילה שלושה ימים בשבוע, בהתנדבות בארכיון הרפואי של בית החולים.

את תמר (במלרע) פגשתי במשרד המטופח של המתנדבים. היא עבדה כמזכירתו של ד"ר פרבשטיין מאז שנכנס לתפקיד כמנהל בית החולים ב-1989 ועד שיצאה לגימלאות. כששואלים אותה על ד"ר פרבשטיין עולה על פניה חיוך רחב, "הוא היה בוס אבל קודם כל אדם מתחשב, כשהוא הגיע לפוריה היו פה רק צריפים, הוא הפך את בית החולים לארמון..."

תמר זוכרת שלפני ד"ר פרבשטיין היו לה רשימה של מנהלים שאיתם עבדה, "זה קשה כי כל פעם שמגיע מנהל חדש את צריכה להוכיח את עצמך כי הוא לא מכיר אותך ..."

הרבה משנות העבודה המשותפות היא אינה זוכרת, למעט ישיבות הנהלת בית החולים שהתכנסה מדי שבוע ביום ראשון בבוקר. "המנהלים היו יושבים כל יום ראשון וכך ד"ר פרבשטיין למד את הכל על בית החולים. הכי קשה היה לתאם ישיבות ופגישות עם ראשי הרשויות המקומיות באזור, אז היו וולוולה (מועצה אזורית עמק הירדן) וגורפינקל (מועצה אזורית גליל תחתון). ידעתי שהם מאד עסוקים לכן קודם הייתי קובעת איתם ואח"כ, עם הרשויות הקטנות יותר, כבר היינו מסתדרים."

"אני מתגעגעת לתקופה הזו" מסכמת תמר, "אבל אני יודעת

על אופן-הבניה של יצירות מאריכות חיים / ברטולד ברכת

כמה זמן
נמשכות יצירות? כל הזמן
עד שהן מוכנות.
כל עוד הן דורשות מאמץ
הן אינן שוקעות.
כשהן מזמינות מאמץ
כשהן גומלות על השתתפות
מהותן נמשכת, כל עוד
הן מזמינות וגומלות.

אבא יקר שלנו,
פוריה היתה מפעל חיך. יצרת, השקעת והפכת את בית החולים
ליצירה מתפתחת.
וכמו כל יוצר, גם יצירתך העניקה לך סיפוק והנאה.
אבא, היית תמיד חדור מטרה ומחדיר מטרות, ולא ויתרת עד
שהשגת.
כל זאת, בעבודה קשה, בלי קיצורי דרך ובלי "בערך".
על היושר, היושרה, והצדק לא ויתרת, והכי חשוב, את הלב לא
שכחת.
הגעת להישגים, הנעת לאתגרים וזכית להצלחות בזכות, ולא
בחסד!
מתוך פועלך ועשייתך שאבנו אנחנו השראה.
שמשית בדרכך דוגמא אישית ומופת שנצרב עמוק בנשמותינו,
בליבנו ומשפיע על בחירות חיינו.
בל נשכח, ההישגים הגדולים מטבעם דרשו לא מעט ויתורים.
כולנו זוכרים את המשפט שתמיד אמרת לנו לאורך השנים - "עוד
מעט תהיה לי תקופה קלה"...
אז הנה אבא, נראה לנו שעכשיו התקופה הזו אכן מגיעה.
מקווים שתנצל את התקופה ויתעשה לביתך", תעשיר עצמך
ותמשיך להגשים חלומות.
אנחנו - ממשיכים איתך בדרך קרוב, קרוב. ביחד.
אוהבים מאוד!

נועה, מאיה, דן, ערן ודורית
תום, רועי ואלון
שי, אורי, גלי, דפנה, נעמה, נגה, גיא וטל

עם שרת הבריאות שושנה ארבל-אלמוזלינו, טקס פגייה, 1997

ביום אירוע ואירועים אחרים שהיו לי ולבנותי וילדינו וסביבתנו
גילך וגילי. אני מאשרת ואתם פועלים בבניית בית-חולים
המשאב האנושי כדגם וזה מניענו וזה המושג המיוחל - ובחזרה
עם גוף המנהל והינהגו לזאת האפשרות והחלטתו ולדאוג לקיומה
על המסלול - ולקיים את הדגם את החוק והמסלול המקורי
קבלה נאמרת בהחלטתו וזאת המהות של ארבעת
במסגרת ובקיסטוריה
גולדמן-אקסטרן

טקס קריאת שם ביה"ח ע"ש ברוך פדה, 2005

ד"ר פברשטיין בחדר מיון

ראש השנה תשע"ד, 2013

טקס הענקת תעודות האקרדיטציה, ספטמבר 2013

מבצע התרמה לאגף החדש לאם וליילוד, רדיו קול רגע, 2010
מימין מוטי דותן, ראש המואיז גליל תחתון, משמאל ד״ר בן שלמה

עם יצחק (בוזיי) הרצוג בטקס קריאת המבנה
הכירורגי ע״ש הרצוג, 2011

בניית המלריד, 2010

טקס הנחת אבן פינה למבנה המלרייד, עם השר דני נווה, 2005

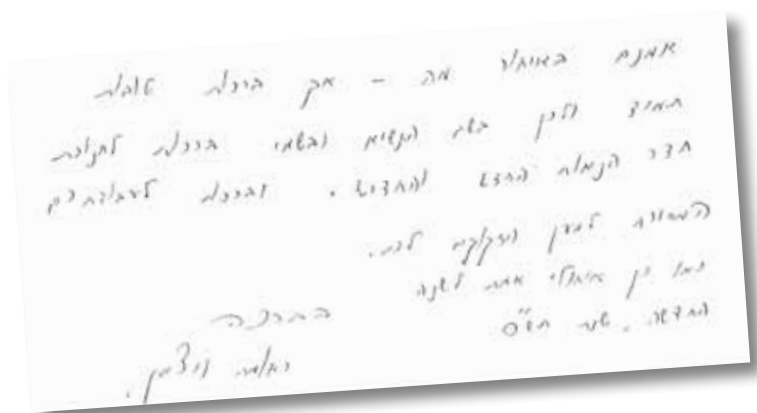
טקס הענקת תואר יקיר עמק הירדן

טקס חנוכת המכון האונקולוגי, 2007

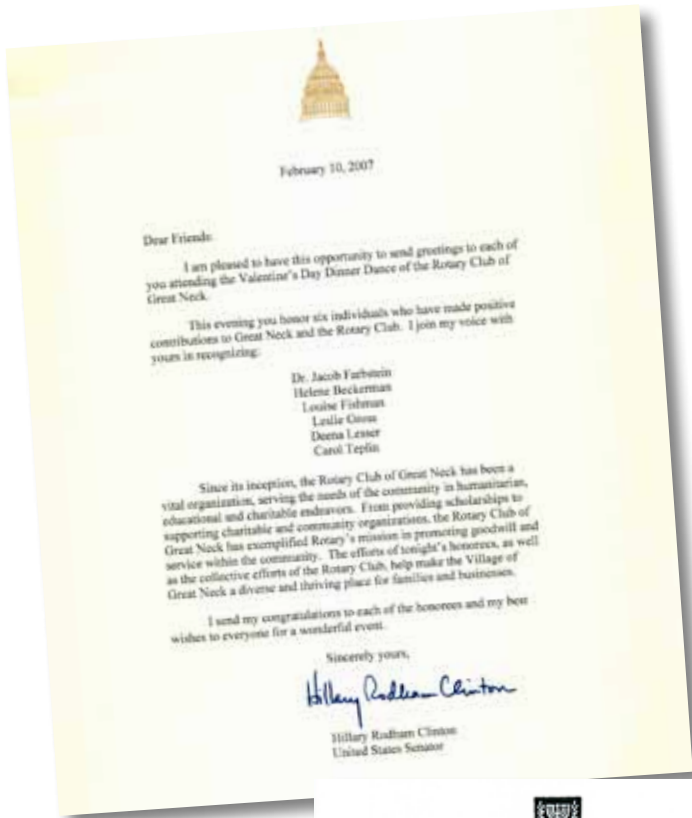

עם עזר וראומה וייצמן, טקס חנוכת המבנה הכירורגי, 1999

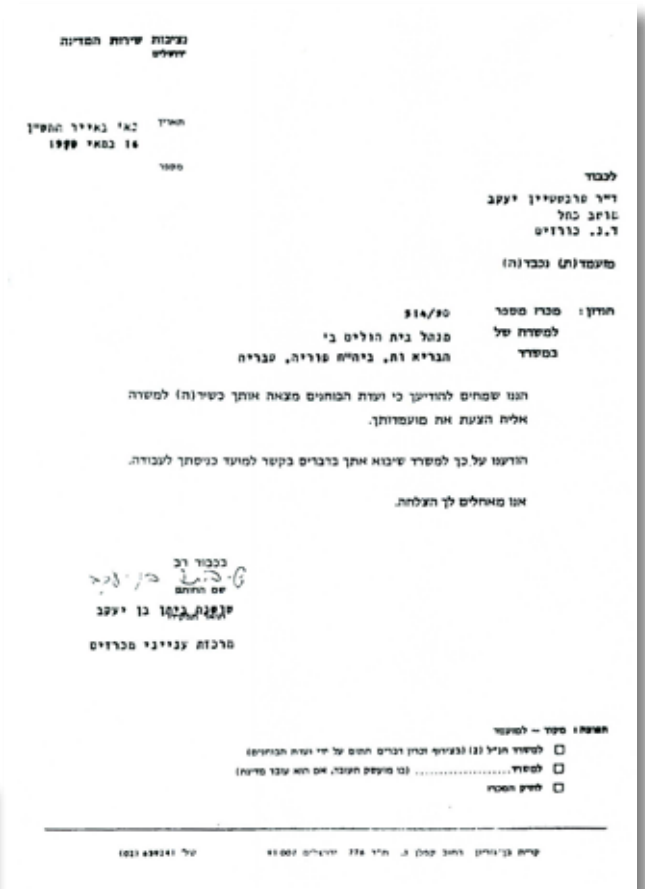

עם פרופי כריסטיאן ברנד, מנתח הלב הראשון בעולם, בביקורו בביה"ח

מכתב מהסנטורית הילרי קלינטון, 2007

פרס מצוינות בניהול 2012

1989

**מפעל חיים ממעוף הציפור
המרכז הרפואי פוריה אז והיום**

2013